Systemy mikroprocesorowe

Instrukcja laboratoryjna Spotkanie 1

Wprowadzenie do programowania mikrokontrolera

Autorzy: dr inż. Paweł Dąbal

Ostatnia aktualizacja: 04.11.2021 r.

Wersja: 1.0.0

Systemy mikroprocesorowe

Spis treści

1.	Wprowa	adzenie	3
1.	1. Ce	l ćwiczenia	3
1.	2. Wy	ymagania wstępne	3
1.	3. Op	ois stanowiska laboratoryjnego	3
	1.3.1.	Środowisko programistyczne	3
	1.3.2.	Płyta uruchomieniowa <i>KAmeleon</i>	4
	1.3.3.	System kontroli wersji Git	4
1.	4. Sp	osób realizacji ćwiczenia laboratoryjnego	5
2.	Zadania	podstawowe do realizacji (12 pkt.)	6
2.	1. Za	gadnienia wstępne	6
	2.1.1.	Konfiguracja lokalna oprogramowania Git	6
	2.1.2.	Dołączenie do klasy i pozyskania repozytorium bazowego dla zadania	6
	2.1.3.	Konfiguracja środowiska STM32CubeIDE	7
	2.1.4.	Utworzenie projektu bazowego i programowanie	7
2.	2. Tw	orzenie programów dla mikrokontrolera z użyciem rejestrów (6 pkt.)	10
	2.2.1.	Sterowanie wyjściem cyfrowym - wbudowana dioda LED (2 pkt.)	10
	2.2.2.	Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa przycisku (2 pkt.)	12
	2.2.3.	Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa zewnętrznego przerwania (2 pkt.)	12
2.	3. Tw	orzenie programów dla mikrokontrolera z użyciem biblioteki HAL (6 pkt.)	14
	2.3.1.	Tworzenie projektu w oparciu o bibliotekę HAL	14
	2.3.2.	Sterowanie wyjściem cyfrowym - wbudowana dioda LED - HAL (2 pkt.)	17
	2.3.3.	Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa przycisku (2 pkt.)	18
	2.3.4.	Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa zewnętrznego przerwania – HAL (2 pkt.)	19
3.	Zadania	rozszerzające do realizacji (14 pkt.)	23
3.	1. Ste	erowanie diodami LED (7 pkt.)	
	3.1.1.	Opracowanie funkcji do sterowania diodą LED (3 pkt.)	23
	3.1.2.	Opracowanie funkcji do sterowania grupą diod LED (4 pkt.)	23
3.	2. Ob	osługa joysticka (7 pkt.)	24
	3.2.1.	Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED (3 pkt.)	
	3.2.2.	Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED z obsługą przerwania (4 pkt.)	24

1. Wprowadzenie

Instrukcja ta stanowi wstęp wprowadzenie do pierwszych zajęć laboratorium, które mają na celu wprowadzenie studentów w elementarz niezbędny do programowania mikrokontrolera z rdzeniem <u>ARM Cortex-M4</u>, z użyciem języka C. W trakcie zajęć student zapozna się z środowiskiem programistycznym <u>STM32CubeIDE</u>, sposobem tworzenia projektu w oparciu o konfigurator, płytą uruchomieniową *KAmeLeon* oraz obsługą portów wejścia/wyjścia mikrokontrolera STM32L496ZGT6. Ponadto będzie potrafił obsługiwać narzędzia wspomagające kontrolę wersji oprogramowania w celu dokumentowania własnych postępów.

1.1. Cel ćwiczenia

Ćwiczenie laboratoryjne ma na celu:

- nabycie umiejętności konfiguracji stanowiska pracy w oparciu o oprogramowanie <u>STM32CubeIDE 1.7.0</u>;
- poznanie płyty uruchomieniowej <u>KAmeLeon</u> z mikrokontrolerem <u>STM32L496ZGT6</u>;
- przypomnienie i usystematyzowanie wiedzy i umiejętności z zakresu posługiwania się językiem C,
- praktyczne korzystanie z systemu kontroli wersji <u>Git</u> i serwisu <u>GitHub</u>.

1.2. Wymagania wstępne

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczenia laboratoryjnego należy:

- zapoznać się z schematem płyty uruchomieniowej <u>KAmeLeon</u> oraz dokumentacją mikrokontrolera STM32L496ZGT6 (<u>Product Specifications</u>, <u>Reference Manuals</u>);
- zapoznać się z składnią języka C pojęcie zmiennej, stałej, funkcji, prototypu funkcji, parametru funkcji, wyrażenia warunkowego, pętli, wskaźnik, struktury i tablicy;
- utworzyć konto na platformie GitHub;
- zapoznać się z dokumentacją środowiska <u>STM32CubeIDE</u> i biblioteki <u>STM32CubeL4</u>.

1.3. Opis stanowiska laboratoryjnego

Stanowisko do przeprowadzenia zajęć składa się z komputera PC z zainstalowanym oprogramowaniem koniecznym do realizacji zajęć: STM32CubeIDE, dedykowaną do układu biblioteką STM32CubeL4 i systemem GIt oraz płyty KAmeleon podłączonej do komputera za pomocą przewodu USB do złącza programatora SWD PRG/DBG/vCOM płyty uruchomieniowej. Połączenie to również odpowiada za zasilanie płyty. Ponadto w trakcie zajęć użyty może być oscyloskop cyfrowy.

1.3.1. Środowisko programistyczne

Środowisko projektowe *STM32CubeIDE* (IDE) firmy *STMicroelectronics* (STM) powstało na bazie oprogramowania *TrueStudio* firmy *Atolic*. Bazuje ono na szablonie powszechnie stosowanego oprogramowania *Eclipse*. Łączy w sobie edytor kodu, menadżer projektów, zarządzanie kontrolą wersji, kompilator GCC, debugger oraz narzędzie do generowania projektów dla mikrokontrolerów STM (*Device Configuration Tool*), które jest wbudowaną wersją samodzielnego programu *STM32CubeMX*. Cały proces tworzenia oprogramowania dla mikrokontrolerów STM może być realizowany z użyciem jednego środowiska. Tworzenie oprogramowania może być realizowane również w takich narzędziach komercyjnych jak *Keil μVision IDE, IAR Embedded Workbench*

jednak ich ograniczenia dla wersji bezpłatnych w rozmiarze wynikowego kodu i ubogie rozbudowanie w zakresie wsparcia edycji kodu nie są dostatecznie rekompensowane przez bardzo dobre kompilatory.

1.3.2. Płyta uruchomieniowa KAmeleon

W sprzedaży dostępnych jest kilkaset płyt uruchomieniowych z mikrokontrolerami z rdzeniem ARM Cortex-M4. Od rozwiązań miniaturowych o ograniczonej funkcjonalności do płyt wyposażonych w wiele komponentów niekiedy wymagających dla obsługi dobrej znajomości platformy. Odpowiednikiem płyt uruchomieniowych takich jak *Arduino* w portfolio firmy STM jest grupa produktów serii *Nucleo* dostępna z wieloma różnymi modelami mikrokontrolerów. Co więcej powstała również stosowna implementacja szkieletu (ang. *framework*) biblioteki *Arduino* dla tych płytek umożliwiająca łatwą migrację na zdecydowanie wydajniejszą platformę. Jednakże prawdziwy potencjał w używaniu mikrokontrolerów z rdzeniem ARM Cortex-M tkwi w wbudowanych w nie peryferiach, a zademonstrowanie bogatej funkcjonalności wymaga zewnętrznych komponentów. Przykładem mogą być dostępne płytki rodziny *Discovery*, które posiadają liczne komponenty uzupełniające takie jak wyświetlacze LCD, pamięci *flash* i RAM, czytniki kart, kodeki audio, liczne diody LED i przyciski oraz sensory. Z racji na rozbudowanie charakteryzują się znacznie wyższą ceną.

Płyta KAmeLeon przygotowana została przez firmę Kamami i jest dedykowana do celów edukacyjnych. Wyposażona jest w nowoczesny mikrokontroler STM32L496ZGT6 z 32 bitowym rdzeniem ARM Coretx-M4. Może ona pracować z maksymalną częstotliwością 80 MHz. Produkt ten zastępuje starsze płyty ZL27ARM z mikrokontrolerem STM32F103VBT6. Do dyspozycji jest 320 KB pamięci RAM i 1MB pamięci flash, 16 różnych liczników, 20 różnych kontrolerów interfejsów (SPI, I2C, UART, SAI, CAN, USB, SDMMC, SWPMI), wsparcie dla obsługi kamery, wyświetlaczy, kontroler zewnętrznych pamięci RAM/ROM. Ponadto dostępne są trzy 12-bitowe przetworniki ADC które mogą monitorować 24 kanały, dwa 12-bitowe przetworniki DAC oraz po dwa komparatory i konfigurowane wzmacniacze operacyjne. Zestaw ma wbudowany programator/debuger ST-Link z gniazdem micro-USB co minimalizuje wymagane wyposażenie użytkownika. Zasilanie może być dostarczone przez złącze programatora lub dedykowane do maksymalnie 12 V. Na płycie znajdują się takie komponenty jak diody LED, potencjometr, joystick, wyświetlacz 7 segmentowy, analogowy mikrofon oraz wejścia/wyjścia audio ze złączami jack i dedykowanymi wzmacniaczami, 1MB pamieć QSPI Flash, układ akceleratora/magnetometru (LSM303C), czujnik temperatury (LM75) oraz kontroler silnika DC. Dodatkowym atutem KAmeLeona jest złącze przeznaczone do dołączenia analizatora/oscyloskopu Analog Discovery 2, dzięki czemu można "podglądać" stany linii mikrokontrolera. Za pomocą zamontowanych złączy do płytki można dołączyć kamerę DCMI, wyświetlacz LCD (złącze FMC), wyświetlacz LCD alfanumeryczny ze sterownikiem HD44780, a także dowolne inne rozszerzenie za pomocą złącz Arduino, Pmod i KAmod (I2C oraz SPI). Szczegółowy schemat płyty można znaleźć w [1].

1.3.3. System kontroli wersji Git

Kontrola wersji w programowaniu odgrywa bardzo istotną rolę. W odróżnieniu od wykonywania kopi zapasowych dostarcza szereg narzędzi umożliwiających porównywanie plików, ale również porównywanie plików od różnych edytorów (programistów). Jednym z najpopularniejszych systemów kontroli wersji jest *Git* [2], który jest dostępny na wielu platformach . System bazuje na rozproszonej architekturze, tzn. każdy pracujący nad wspólnym projektem posiada lokalną kopię. Wprowadzane zmiany są scalane, a ewentualne różnice rozstrzygane i zatwierdzane. *Git* jest narzędziem pracującym w linii poleceń. Obecnie zdecydowana większość środowisk programistycznych posiada wbudowaną obsługę systemu *Git*. Powstało wiele darmowych serwisów internetowych udostępniających użytkownikom dzielenie się efektami własnej pracy z innymi, np. *GitHub*, *GitLab*, *Bitbucket*.

W trakcie zajęć użyty zostanie system kontroli wersji *Git*, który pozwoli wykonać dokumentację z realizowanych zajęć i zapisać wyniki prac studentów. Do tego celu posłuży serwer kontroli wersji *GitHub* na którym należy posiadać imienne konto. Student będzie korzystał z wstępnie przygotowanego szablonu projekt udostępnionego przez prowadzącego, który to uzupełni o wymaganą na zajęciach treść – będzie to rodzaj sprawozdania z zajęć i pozwoli dodatkowo na skomentowanie efektów pracy przez prowadzącego zajęcia. Do realizacji zajęć użyty zostanie moduł *Classroom* serwisu *GitHub*, który usprawnia proces zarządzania repozytoriami w ramach grupy studenckiej.

1.4. Sposób realizacji ćwiczenia laboratoryjnego

Każde zajęcia składać będą się z następujących elementów:

- zadań obowiązkowych do wykonania krok po kroku na podstawie instrukcji do uzyskania od 0 do 12 pkt.;
- zadań uzupełniających do samodzielnego zbudowania i napisania programu do uzyskania od 0 do 14 pkt;
- pytań sprawdzających rozumienie działania programu zadawane przez prowadzącego przyjmującego wykonanie zadania – odpowiedź wpływa na punktację z zadań obowiązkowych i uzupełniających, tzn. czy przyznać maksymalną możliwą liczbę punktów za zadanie czy tylko część przy ewidentnym braku zrozumienia problemu.

Po zrealizowaniu każdego z zadań należy poprosić prowadzącego o sprawdzenie i przyznanie punktów. Na koniec zajęć wystawiana jest ocena na podstawie sumy uzyskanych punktów: **2,0** <0; 10), **3,0** <10; 13), **3,5** <13; 16), **4,0** <16; 19), **4,5** <19; 23), **5,0** <23; 26>. W każdych zajęciach należy uczestniczyć. Przy każdym zadaniu określona jest liczba punktów jakie można uzyskać. W przypadku zadań uzupełniających premiowana jest **jakość** i **czas realizacji** zaprezentowanego rozwiązania. Ocena końcowa z laboratorium to średnia arytmetyczna ocen z każdego spotkania.

2. Zadania podstawowe do realizacji (12 pkt.)

W tej części instrukcji zamieszczone są treści, z którymi obowiązkowo należy się zapoznać i praktycznie przećwiczyć. Ważne jest aby zapamiętać wykonywane przedstawione czynności aby móc na kolejnych zajęciach wykonywać je na kolejnych zajęciach bez potrzeby sięgania do niniejszej instrukcji.

Uwaga: Załączone wycinki z ekranu są poglądowe i pomagają jedynie w wskazaniu lokalizacji elementów interfejsu. Należy używać wartości podanych w tekście.

2.1. Zagadnienia wstępne

Przed przystąpieniem do pracy należy skonfigurować zainstalowane oprogramowanie i uzyskać dostęp do repozytorium, tzn. system kontroli wersji *Git*, instalacji biblioteki do obsługi mikrokontrolerów rodziny STM32L4 w środowisku *STM32CubeIDE* oraz sklonować repozytorium dla zajęć.

2.1.1. Konfiguracja lokalna oprogramowania Git

Przed wykonaniem pierwszych operacji z użyciem systemu *Git* należy skonfigurować dane autora wydając poniższe polecenia w wierszu poleceń systemu (np. *cmd.exe* w systemie Windows):

- git config --global user.name "Imię Nazwisko" polecenie ustawia nazwę użytkownika;
- git config --global user.email "imie.nazwisko@student.wat.edu.pl" polecenie ustawia adres e-mail.

Brak konfiguracji będzie widoczny jako podpisanie migawki (ang. *commit*) przez inną osobę niż ta która realizuje postawione w instrukcji zadania. W celu uniknięcia niejednoznaczności autorstwa przy rozliczaniu pracy należy pamiętać o sprawdzeniu ustawień (*git config—global user.name*, *git config—global user.email*).

2.1.2. Dołączenie do klasy i pozyskania repozytorium bazowego dla zadania

Na zajęciach należy dołączyć do wirtualnej grupy w ramach *Classrom GitHub* za pomocą udostępnionego odnośnika prowadzącego do zadania, po otwarciu którego tworzone jest zadanie – indywidualne repozytorium. Z listy należy wybrać swój adres e-mail/numer albumu i potwierdzić przyjęcie zadania (ang. *assignment*). Automatycznie zostanie utworzone prywatne repozytorium indywidualnie dla każdego studenta na podstawie przygotowanego repozytorium-szablonu. Na pierwszych zajęciach jest to wersja minimalna, a na kolejnych będzie zawierała już wstępnie skonfigurowane projekty. W sytuacji jeżeli student nie może odszukać się na liście (np. ktoś inny podłączył się pod daną osobę) proszę zgłosić to prowadzącemu zajęcia. W celu skorygowania nieprawidłowości. Zaakceptowanie zadania wiąże się również z dołączeniem do organizacji – wirtualnego konta organizacji w ramach którego tworzone są indywidualne repozytoria do zadań, z którego prowadzący zajęcia mają dostęp do wszystkich repozytoriów tworzonych w ramach zajęć.

W celu umożliwienia obsługi połączenia pomiędzy serwisem *GitHub* a aplikacją *STM32CubeIDE* potrzebne jest stworzenie osobistego klucza dostępu (ang. *personal access token*). Sposób jego przygotowania opisany został w <u>Creating a personal access token</u>. W kroku 6 należy podać nazwę tokena: *STM32CubeIDE*. Następnie czas wygaśnięcia zmienić na 30.02.2022 r. W kroku 8 należy zaznaczyć tylko pozycję *repo*.

Wygenerowany token należy zapisać w bezpiecznym miejscu tak aby w razie potrzeby móc go użyć np. na kolejnych zajęciach. Odświeżenie strony spowoduje, że nie będzie możliwości uzyskania dostępu do tokena.

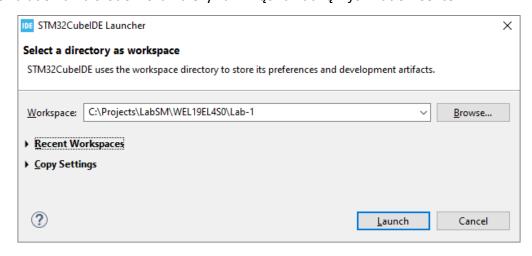
W wierszu poleceń systemu należy podać komendę inicjującym kopiowanie repozytorium z serwera GitHub na lokalny komputer we wskazanej lokalizacji:

git clone https://github.com/ztc-wel-wat/sm-lab-1-gpio-exti-<u>login</u>.git C:\Projects\LabSM\WEL19EL4S0\Lab-1\

W adresie repozytorium należy zwrócić uwagę na <u>login</u> gdyż dla każdego będzie on zgodny z nazwą użytkownika w serwisie GitHub. Lokalizacja jest ostatnim parametrem i powinna wskazywać na katalog z uwzględnionym poprawnym symbolem grupy studenckiej. Należy podać login do serwisu i podać token PAT jako hasło.

2.1.3. Konfiguracja środowiska STM32CubeIDE

Po uruchomieniu środowiska programistycznego *STM32CubeIDE* pojawi się pytanie o wskazanie katalogu, który będzie pełnił rolę przestrzeni roboczej. Należy wskazać na katalog skopiowanego w poprzednim kroku repozytorium (w przykładzie: *C:\Projects\LabSM\WEL19EL4SO\Lab-1*). Wybór katalogu zatwierdzamy przyciskiem *Launch*. Można używać wielu różnych przestrzeni roboczych w przypadku pracy z różnymi projektami. Po załadowaniu środowiska należy zamknąć zakładkę *Information Center*.

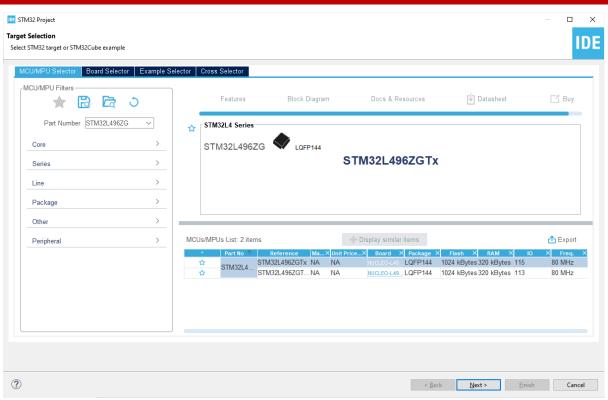


W celu zarządzania repozytorium dla zadania należy w środowisku *STM32CubeIDE* należy otworzyć widok (ang. *perspective*) zarządzania repozytorium. W tym celu z menu wybieramy: *Window* \rightarrow *Perspective* \rightarrow *Open Perspective* \rightarrow *Other...*, gdzie z listy należy wybrać *Git*. Nastąpi przełączenie widoku i po lewej stronie pojawi się zakładka *Git Repositories* z listą dostępnych repozytoriów.

Mechanizm migawek pozwala na zapisywanie chwilowego stanu projektu. Można cofnąć się do wcześniejszej fazy projektu, tworzyć rozgałęzienia, łączyć rozgałęzienia. W trakcie zajęć ograniczymy się do prostej liniowej struktury migawek wykonywanych po zakończeniu każdego z zadań instrukcji opatrzonych stosownym komentarzem. W dalszej części instrukcji będą podane treści komentarzy jakimi należy opatrzyć realizowane migawki. Powstanie zatem coś w rodzaju sprawozdania z zajęć, które będzie *przechowywane* w serwisie *GitHub*.

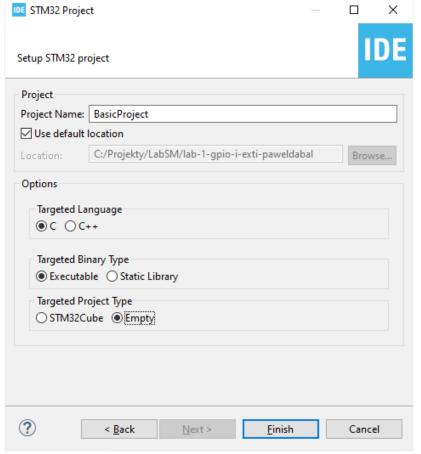
2.1.4. Utworzenie projektu bazowego i programowanie

Po przeładowaniu środowiska, jeżeli to nie nastąpiło automatycznie, należy przełączyć się na widok w perspektywie C/C++ ($Window \rightarrow Perspective \rightarrow Open\ Perspective \rightarrow Other \rightarrow C/C++$). W sklonowanym repozytorium nie został umieszczony jeszcze żaden projekt w związku z czym należy go utworzyć. W tym celu należy z wybrać w menu $File \rightarrow New \rightarrow STM32\ Project$ co otworzy kreator nowego projektu. W pierwszym oknie $Target\ selector\ w\ zakładce\ MCU/MPU\ Selector\ w\ polu\ part\ numer\ należy\ podać\ oznaczenia\ mikrokontrolera <math>STM32L496ZG$, a następnie z listy pasujących MCU wybrać pierwszą pozycję, a następnie przejść dalej przyciskiem Next. W kolejnym oknie ($Setup\ STM32\ project$) należy podać nazwę projektu BasicProject, w części $Target\ Project\ Type\ należy\ zmienić\ typ\ projektu\ na\ pusty\ (<math>Empty$). Utworzony zostanie podstawowy projekt



z pustą funkcją main w pliku main.c oraz źródłowymi plikami pomocniczymi (syscall.c, sysmem.c, startup_stm32l496zgtx.s) oraz skryptami dla linkera (STM32L496ZGTX_FLASH.ld, STM32L496ZGTX_RAM.ld).

Konfiguracja ta umożliwia kompilowanie i uruchomienie na mikrokontrolerze jednak nie jest wystarczająca do korzystania z jego peryferii. W sklonowanym repozytorium znajduje się katalog *BasicLib*, z którego należy skopiować zawartość (katalogi *Inc* oraz *Src*) do katalogu głównego projektu (*BasicProject*). W ten sposób dodany



zostanie plik źródłowy system_stm32l4xx.c konfigurujący podstawowe nastawy rdzenia mikrokontrolera, oraz pliki nagłówkowe biblioteki CMSIS (dla rdzenia) i definicji rejestrów mikrokontrolera (stm32l4xx.h, stm32l496xx.h, system_stm32l4xx.h). Finalnie struktura projektu powinna wyglądać jak przedstawione zostało po lewej stronie. Aby móc używać biblioteki w pliku main.c należy jaką pierwszą linię w pliku zamieścić polecenie dołączenia pliku nagłówkowego w postaci: #include "stm32l4xx.h".

W celu skompilowania projektu należy wybrać z menu $Project \rightarrow Build\ All$. Jeżeli wszystko zostało wykonane prawidłowo to skompilowany projekt można wgrać wywołując polecenie w menu $Run \rightarrow Debug\ As \rightarrow STM\ Cortex-M\ C/C++\ Application$. Pojawi się okno $Edit\ launch\ configuration\ properties$

gdzie można zmienić ewentualnie: plik programujący, parametry połączenia programatorem, dodać opcjonalne elementy do umieszczenia w pamięci (np. grafikę). Naciśnięcie przycisku *Ok* powoduje inicjalizację połączenia z programatorem. Jeżeli podłączona i włączona jest płyta uruchomieniowa to po uzyskaniu komunikacji z programatorem następuje wgranie programu do pamięci i przełączenie do widoku perspektywy *Debug*. Może pojawić się pytanie czy wyrażamy zgodę na zmianę perspektywy. Wskazane jest aby zaznaczyć aby środowisko nie pytało więcej i wyrazić zgodę na zmianę widoku.

Pojawi się po kompilacji ostrzeżenie o braku konfiguracji bloku jednostki zmiennoprzecinkowej, który na tym etapie ćwiczeń nie będzie używany i może być usunięty (skasować linie 20--22) z wygenerowanego kodu lub w konfiguracji projektu wyłączony.

```
19 /**
    * @file
                      : main.c
    * @author
 4
                      : Auto-generated by STM32CubeIDE
     * @brief
                       : Main program body
 6
    * @attention
 8
 9
     * <h2><center>&copy; Copyright (c) 2020 STMicroelectronics.
10
    * All rights reserved.</center></h2>
11
    * This software component is licensed by ST under BSD 3-Clause license,
12
    ^{st} the "License"; You may not use this file except in compliance with the
13
14
    * License. You may obtain a copy of the License at:
15
                              opensource.org/licenses/BSD-3-Clause
16
17
18
19
   #if !defined( SOFT FP ) && defined( ARM FP)
20
     #warning "FPU is not initialized, but the project is compiling for an FPU. Please initialize the FPU before use.'
21
22
23
24@ int main(void)
25 {
        /* Loop forever */
26
27
        for(;;);
28
29
```

Przed pierwszym użyciem bloku peryferii mikrokontrolera, tzn. modyfikacji wartości rejestrów do nich przypisanych należy włączyć taktowanie danego bloku. Określanie indywidualne, które komponenty mikrokontrolera są taktowane (ang. *clock gating*) pozwala na dodatkowe obniżenie zużycia energii przez mikrokontroler. Sterowanie zegarami odbywa się przez odpowiednie rejestry grupy *RCC*.

Jeżeli udało się uruchomić przygotowany szablon projektu należy wykonać pierwszą migawkę projektu. W tym celu należy przełączyć się do widoku perspektywy *Git*. W dolnej części ekranu znajduje się szereg zakładek spośród których należy wybrać *Git Staging*. W części *Unstagged Changes* znajdują się pliki oczekujące na dołączenie do migawki. Aby dodać je do plików oczekujących (*Staged Changes*) należy nacisnąć ikonę podwójnego znaku + lub zaznaczyć wszystkie pliki i z menu kontekstowego wybrać *Add to Index*. Po prawej stronie znajduje się okno pozwalające na wpisanie komentarza do migawki (*Commit Message*). Komentarz powinien być zwięzły i wskazywać na wprowadzone zmiany. Z racji, że wszystkie pliki, dla których była wykonana migawka są opatrzone tym samym komentarzem nie ma potrzeby wskazywać gdzie były wykonane zmiany. W tym miejscu należy wpisać w polu komentarza "*Zadanie 2.1 Utworzono i sprawdzono projekt bazowy*", a następnie zatwierdzić przyciskiem *Commit and Push*, który zapisze migawkę i wypchnie zmiany na serwer. Oczywiście można tylko wykonać migawkę (przycisk *Commit*) pamiętać jednak należy aby na zakończenie zajęć

wypchnąć wszystkie zmiany na serwer (*Push*). Na zakończenie operacji wypychania pojawi się okno podsumowania.

Program może być wgrany i uruchamiany również za pomocą polecenia *Run→ Run*, które programuje mikrokontroler, a następnie go resetuje uruchamiając tym samym zapisany w pamięci nieulotnej program.

2.2. Tworzenie programów dla mikrokontrolera z użyciem rejestrów (6 pkt.)

Jedną z podstawowych funkcjonalności mikrokontrolera jest możliwość sterowania wyprowadzeniami lub odczytanie stanu logicznego na nich. Mikrokontrolery STM32 w zależności od rodziny, a przede wszystkim od obudowy i liczby fizycznie dostępnych wyprowadzeń posiadają różną liczbę portów wejścia/wyjścia ogólnego przeznaczenia (ang. general purpose I/O). Użyty w konstrukcji płyty uruchomieniowej mikrokontroler STM32L496ZGT6 posiada obudowę LQFP144, która udostępnia 115 wejść/wyjść (I/O), które są pogrupowane po 16 linii w bloki od GPIOA do GPIOH. Zdecydowana większość z nich może pełnić funkcję alternatywną, tzn. przekierowane są do dostępnych w mikrokontrolerze licznych peryferii. Domyślenie wszystkie wyprowadzenia mikrokontrolera ustawione są jako niepodłączone (ang. floating) wejścia analogowe. Analogicznie jak dla platformy Arduino należy zmienić tryb pracy wyprowadzenia przez modyfikację odpowiedniego rejestru mikrokontrolera. W przykładu użytego układu rejestr ten ma nazwę MODER, gdzie na dwóch bitach wybierany jest tryb pracy. Aby ustawić tryb cyfrowego wyjścia należy wpisać wartość 1. Stan logiczny jaki ma być ustawiony podać można na kilka sposobów. Podstawowym jest zapis do rejestru ODR na odpowiedniej pozycji bitowej. Alternatywnie można użyć rejestru BSRR, w którym 16 młodszych bitów służy do ustawienie stanu wysokiego, a 16 bitów bardziej znaczących do ustawienia zera logicznego. Odczyt stanu na wejściu możliwy jest przez rejestr IDR.

W odróżnieniu od tworzenia programów w języku C/C++ dla komputerów w przypadku mikrokontrolerów należy zwrócić uwagę na kwestię rozmiaru poszczególnych typów, np. typ *int* ma typowo rozmiar 32 bitów, jednakże w przypadku np. mikrokontrolera *AVR* zamontowanego stosowanego na płytach rodziny *Arduino Uno* rozmiar ograniczony jest do 16 bitów. W celu uniknięcia nieporozumień i poprawienia przenośności kodu aplikacji stosuje się typy niestandardowe zdefiniowane w pliku nagłówkowym *stdint.h*: *uint8_t*, *uint16_t*, *uint32_t* (całkowitoliczbowe bez znaku), *int8_t*, *int16_t*, *int32_t* (całkowitoliczbowe ze znakiem). Nie ma potrzeby jawnego przywoływania tego pliku nagłówkowego dyrektywą preprocesora *#include*, jest to już zrobione w pliku nagłówkowym *stm32l4xx.h*, który powinien być przywołany na początku pliku *main.c.* Używając zmiennych standardowych trzeba jednakże również zachować ostrożność przy przenoszeniu kodu pomiędzy platformami. Ten sam program na różnych mikrokontrolerach może zachowywać się inaczej. W trakcie zajęć preferowane będzie używanie przede wszystkim typów zdefiniowane w pliku nagłówkowym *stdint.h.*

2.2.1. Sterowanie wyjściem cyfrowym - wbudowana dioda LED (2 pkt.)

Pierwsze zadanie do realizacji to napisanie programu do sterowania wyjściem cyfrowym, do którego podłączona jest dioda LED. Jest to jedna podstawowych funkcjonalności jaką może wykonywać mikrokontroler. Na płycie *KAmeLeon* umieszczonych jest 8 diod LED czerwonych i jedna dioda LED RGB (dioda potrójna). Analizując schemat ideowy płyty można odczytać, że diody *LEDO* do *LED7* podłączone są odpowiednio do wyprowadzeń portów: PC6, PC7, PC8, PC9, PE4, PD3, PE5, PE6. Natomiast diody LED RGB odpowiednio do

wyprowadzeń: PD12, PD13, PB8. W związku z powyższym aby zapalić diodę *LED0* należy włączyć taktowanie bloku portu GPIOC, zmienić konfigurację portu PC6 do pracy jako cyfrowe wyjście (ang. *push-pull*) i ustawić stan wysoki na wyjściu. Należy zmodyfikować wygenerowany we wcześniejszym etapie kod następująco:

```
"stm3214xx.h"
20 #include
21
22⊖ int main(void) {
       // Właczenie zegara dla bloku GPIOC
23
       RCC->AHB2ENR |= RCC AHB2ENR GPIOCEN;
24
25
        // Konfiguracja portu PC6 do pracy jako cyfrowe wyjście
       GPIOC->MODER = (GPIOC->MODER & ~GPIO MODER MODE6 Msk) | (1 << GPIO MODER MODE6 Pos);
26
27
28
       // Nieskończona petla główna
29
       while (1) {
            GPIOC->ODR |= GPIO ODR OD6;
30
            GPIOC->ODR &= ~GPIO ODR OD6;
31
32
33 }
```

W funkcji *main* w linii 24 konfigurowany jest rejestr *AHB2ENR* (*ang. AHB2 peripheral clock enable register*) znajdujący się w bloku *RCC* (*ang. Reset and Clock Control*) za pomocą symbolu *RCC_AHB2ENR_GPIOCEN* ustawia 2 bit rejestru. Powoduje to podanie sygnału zegarowego do bloku sterującego portami wejścia/wyjścia portu C. Następnie w celu ustawienia trybu pracy portu PC6 jako wyjścia należy skonfigurować rejestr *MODER* znajdującego się w bloku *GPIOC* (ang. *general-purpose I/Os*) tak jak podano to w linii 26. W pierwszej kolejności kasowane są bity związane z konfiguracją wyprowadzenia PC6 za pomocą maski w postaci iloczynu logicznego, a następnie za pomocą sumy logicznej ustawiony jest bit zmieniający domyślny tryb pracy z analogowego wejścia (ang. *analog mode*) na wyjście ogólnego przeznaczenia (ang. *general purpose output mode*). W pętli *while*(1), znajduje się polecenie ustawiające stan wysoki na wyjściu PC6 (linia 30) i ustawiające stan niski (linia 31). Odbywa się to przez wykonanie operacji na rejestrze *ODR* (ang. *output data register*) ustawienia bitu 6 w celu ustawienia stanu wysokiego wyprowadzeniu PC6 lub skasowaniu w celu ustawienia stanu niskiego. Należy zwrócić uwagę na to, że modyfikacja zawartości rejestrów nie odbywa się przez bezpośrednie przypisanie nowej wartości ale za pomocą operacji sumy (|) lub iloczynu (&) nowej wartości z bieżącą. Szczegółowy opis rejestrów można znaleźć w <u>Reference Manuals</u> na stronach 223 (RCC) oraz 305 (GPIO). Należy skompilować i uruchomić program. Należy wykonać migawkę z komentarzem "*Zadanie 2.2.1a Sterowanie diodą LEDO*".

Jeżeli program jest uruchomiony nie jest widoczny efekt zmiany stanu diody LED. Aby to zmienić potrzebny jest fragment programu, który "zajmie pracą" rdzeń mikrokontrolera. Takim przykładowym kodem może być pętla, która ma się wykonać określoną liczbę razy. W związku z powyższym należy zmodyfikować dotychczasowy kod do postaci jak poniżej, a następnie zweryfikować jego działanie.

```
20 #include
                "stm3214xx.h"
21
22⊖ int main(void) {
23
        // Właczenie zegara dla bloku GPIOC
24
        RCC->AHB2ENR |= RCC_AHB2ENR_GPIOCEN;
        // Konfiguracja portu PC6 do pracy jako cyfrowe wyjście "push-pull"
25
26
        GPIOC->MODER = (GPIOC->MODER & ~GPIO MODER MODE6 Msk) | (1 << GPIO MODER MODE6 Pos);
27
28
        // Nieskończona petla główna
29
       while (1) {
30
            GPIOC->ODR |= GPIO_ODR_OD6;
31
            for (int i = 100000; i > 0; i--);
32
            GPIOC->ODR &= ~GPIO_ODR_OD6;
33
            for (int i = 100000; i > 0; i--);
34
        }
35
```

W odróżnieniu od biblioteki *Arduino* na tym etapie nie ma dostępnych funkcji blokujących wykonywanie programu przez określony czas (np. *delay*). Zaproponowane rozwiązanie wprowadza *opóźnienie*, które przy braku optymalizacji w procesie kompilacji wynosi 9 instrukcji na każdą iterację pętli, czyli około 900 000 instrukcji. Należy skompilować i uruchomić program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "*Zadanie 2.2.1b Sterowanie diodą LEDO – opóźnienie programowe*".

2.2.2. Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa przycisku (2 pkt.)

Na płycie *KAmeLeon* umieszczony jest joystick (*SW1*), który podłączony jest do wyprowadzeń mikrokontrolera PEO (*RIGHT*), PE1 (*LEFT*), PE2 (*DOWN*), PE3 (*UP*) oraz PE15 (*OK*). Skierowanie joysticka w określoną stronę lub jego wciśnięcie powoduje przyłączenie odpowiedniego wyprowadzenia mikrokontrolera do masy. W związku z tym mikrokontroler "widzi" stan niski na odpowiednich wyprowadzeniach. W celu odczytania stanu danego wejścia należy odczytać rejestr *IDR* (ang. *input data register*) znajdującego się w grupie *GPIOE*.

```
20 #include
                "stm3214xx.h"
21
22⊖ int main(void) {
23
        // Właczenie zegara dla bloku GPIOC i GPIOE
24
       RCC->AHB2ENR |= RCC_AHB2ENR_GPIOCEN | RCC_AHB2ENR_GPIOEEN;
25
       // Konfiguracja portu PC6 do pracy jako cyfrowe wyjście "push-pull" dla LED0
       GPIOC->MODER = (GPIOC->MODER & ~GPIO_MODER_MODE6_Msk) | (1 << GPIO_MODER_MODE6_Pos);
26
27
        // Konfiguracja portu PE15 do pracy jako cyfrowe wejście dla SW1_OK
28
       GPIOE->MODER = (GPIOE->MODER & ~GPIO_MODER_MODE15_Msk);
29
30
       // Nieskończona petla główna
31
       while (1) {
32
            // Odczytanie stanu na PE15
33
            if ((GPIOE->IDR & GPIO_IDR_ID15) == 0)
34
                GPIOC->ODR = GPIO_ODR_OD6; // Jeżeli joystick wciśniety -> zapal LED0
35
            else
                GPIOC->ODR &= ~GPIO_ODR_OD6;// Jeżeli joystick puszczony -> zgaś LED0
36
37
       }
38 }
```

W dotychczasowym programie należy wpierw włączyć zegar dla modułu GPIOE przez dodanie w linii 24 za pomocą sumy logicznej *RCC_AHB2_ENR_GPIOEEN* oraz dodać konfigurację wyprowadzenia do pracy jako wejście przez wyzerowanie odpowiednich bitów rejestru *MODER* (linia 28). Odczyt stanu PE15 odbywa się w wyrażeniu warunkowym (linia 33). Jeżeli iloczyn logiczny jest równy 0 to nastąpi ustawienie stanu wysokiego na wyprowadzeniu PC6. W przeciwnym razie ustawia stan niski na tym wyprowadzeniu.

Należy skompilować i uruchomić program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 2.2.2 Odczyt SW1_OK – odczyt stanu wejścia".

2.2.3. Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa zewnętrznego przerwania (2 pkt.)

Sprawdzanie rejestrów *IDR* dla portów *GPIO* przez cykliczny ich odczyt nie jest optymalną metodą obsługi przycisków. Częściej spotykane rozwiązanie bazuje na użyciu mechanizmu przerwań. W tym celu należy skonfigurować moduł *EXTI* (ang. *extended interrupts and events controller*), który umożliwia wykrywanie do 41 źródeł przerwań z czego pierwsze 16 podłączone są do modułów *GPIO*. Jego użycie wymaga konfiguracji dodatkowych rejestrów. W pierwszej kolejności należy włączyć zegar dla modułu SYSCFG (ang. *system configuration controller*) w rejestrze *APB2ENR* (ang. *APB2 peripheral clock enable register*) modułu *RCC* (linia 32). Następnie należy wskazać, który port i pin mają posłużyć jako źródło zewnętrznego przerwania przez

konfigurację rejestru EXTICR (ang. external interrupt configuration register) modułu SYSCFG za pomocą symbolu SYSCFG_EXTICR4_EXTI15_PE (linia 34). W dalszej kolejności konfigurowane są rejestry modułu EXTI. Pierwszy rejestr IMR1 (ang. interrupt mask register) włącza źródło przerwania na wejściu 15, natomiast drugi rejestr FTSR1 (ang. falling trigger selection register) konfiguruje wykrywanie zbocza opadającego na wejściu 15 (odpowiednio w liniach 36 i 38). Ogólne włączenie przerwań następuję za pomocą makra NVIC_EnableIRQ, udostępnionego w bibliotece CMSIS (ang. Common Microcontroller Software Interface Standard), które jako parametr przyjmuje numer przerwania powiązanego ze zdarzeniem (linia 40).

```
"stm3214xx.h"
20 #include
21 volatile uint8_t set = 0;
22
23⊖ int main(void) {
24
       // Właczenie zegara dla bloku GPIOC i GPIOE
       RCC->AHB2ENR |= RCC AHB2ENR GPIOCEN | RCC AHB2ENR GPIOEEN;
25
       // Konfiguracja portu PC6 do pracy jako cyfrowe wyjście "push-pull" dla LED0
26
       GPIOC->MODER = (GPIOC->MODER & ~GPIO_MODER_MODE6_Msk) | (1 << GPIO_MODER_MODE6_Pos);</pre>
27
       // Konfiguracja portu PE15 do pracy jako cyfrowe wejście dla SW1_OK
28
       GPIOE->MODER = (GPIOE->MODER & ~GPIO MODER MODE15 Msk);
29
30
31
       // Właczenie zegara dla bloku SysCfg
       RCC->APB2ENR |= RCC APB2ENR SYSCFGEN;
32
33
       // Wybranie wyprowadzenia z portu PE
34
       SYSCFG->EXTICR[3] |= SYSCFG_EXTICR4_EXTI15_PE;
35
       // Właczenie źródła przerwania z EXTI15
       EXTI->IMR1 |= EXTI_IMR1_IM15;
36
37
       // Wykrywanie opadającego zdarzenia z wyprowadzenia PE15
       EXTI->FTSR1 |= EXTI_FTSR1_FT15;
38
39
       // Właczenie przerwania w rdzeniu ARM Cortex-M4 mikrokontrolera
40
       NVIC_EnableIRQ(EXTI15_10_IRQn);
41
42
       // Nieskończona petla główna
43
       while (1) {
44
            if(set == 1){
45
                for(int i = 100000; i > 0; i--);
46
                GPIOC->ODR &= ~GPIO_ODR_OD6;// Gaszenie LED0 co opóźnienie
47
                set = 0;
48
            }
49
       }
50
   }
51
52⊖ void EXTI15_10_IRQHandler(void){
53
       if((EXTI->PR1 & EXTI_PR1_PIF15) != 0){
54
            EXTI->PR1 |= EXTI_PR1_PIF15;
            GPIOC->ODR |= GPIO_ODR_OD6; // Zapal LED0
55
56
57
       NVIC_ClearPendingIRQ(EXTI15_10_IRQn);
58
59
```

Obsługa przerwania realizowana jest w funkcji *EXTI15_10_IRQHandler*, która w powyższym programie będzie wykonywana po każdorazowym wykryciu zmiany stanu wejścia PE15 z wysokiego na niski. Z racji, że dla wyprowadzeń o numerach od 10 do 15 jest jeden wektor przerwań wpierw należy zidentyfikować źródło przerwania za pomocą wyrażenia warunkowego w linii 53 za pomocą rejestru *PR1* (ang. *pending register*). Jeżeli bit na pozycji pod symbolem *EXTI_PR1_PIF15* jest w stanie wysokim to należy wykonać operację jego kasowania przez wpisanie do rejestru (linia 54). W kolejnej linii następuje ustawienie stanu wysokiego na PC6 w celu zapalenia diody *LED0* (linia 55). Na zakończenie funkcji obsługi przerwania wywołane jest makro *NVIC_ClearPendingIRQ*, które kasuje zgłoszenie przerwania do rdzenia mikrokontrolera (linia 58). Dodanie

zmiennej globalnej *set* umożliwia "komunikację" pomiędzy funkcją *main*, a funkcją obsługi przerwania. Dzięki czemu zgaszenie diody LEDO następuje po czasie niezbędnym do realizacji pętli *for* (linia 45).

Należy skompilować i uruchomić program w trybie debugera, a następnie poprzez wybranie lewym klawiszem myszy linię 56 ustawić pułapkę przez wybranie pozycji *Toggle Breakpoint* (*Ctrl + Shift + B*). W celu ponownego uruchomienia programu należy wybrać *Run* \rightarrow *Resume* (F8). Wciśniecie joysticka powoduje zatrzymanie programu w miejscu postawienia pułapki. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "*Zadanie 2.2.3 Odczyt SW1_OK – obsługa przerwania*".

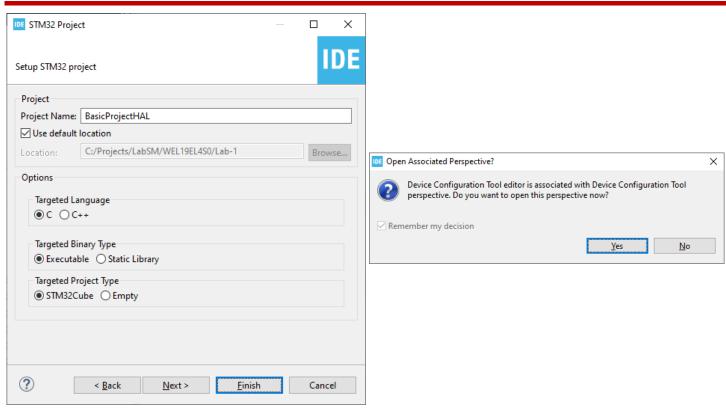
2.3. Tworzenie programów dla mikrokontrolera z użyciem biblioteki HAL (6 pkt.)

Tworzenie programów w oparciu o bezpośrednie manipulowanie rejestrami mikrokontrolera wymaga od programisty szczególnej uwagi i bardzo dobrej znajomości architektury oraz dokumentacji mikrokontrolera. Programy tak tworzone umożliwiają uzyskanie wydajnych programów zoptymalizowanych pod kątem wydajności i zużywanych zasobów. Jednakże taki sposób programowania jest mocno podatny na błędy, które mogą być trudne w identyfikacji oraz utrudnia przenoszenia programu pomiędzy różnymi mikrokontrolerami. Na potrzeby unifikacji i uproszczenia procesu wytwarzania oprogramowania firma STM przygotowała dla swoich układów szereg bibliotek programistycznych. Pierwszą z nich jest SPL (ang. Standard Peripherial Library), która upraszczała proces korzystania z poszczególnych peryferii i w znaczny sposób odciążała od żmudnego studiowania dokumentacji, jednakże kod programu nie był zbyt przenośny. Kolejnym krokiem było udostępnienie biblioteki HAL (ang. Hardware Abstraction Layer), która w znacznym stopniu poprawiła przenośność kodu oraz umożliwiła konfigurowanie i używanie peryferii przez zbiór funkcji. Jedną z niedogodności biblioteki HAL jest niekiedy wydajność ograniczona liczbą realizowanych operacji nadmiarowych, które zapewniają jej uniwersalność oraz kontrolę wartości parametrów. W odpowiedzi na potrzebę zmniejszenia narzutu operacji powstała biblioteka LL (ang. Low Level), która jest podzbiorem biblioteki HAL i pozwala na niskopoziomowe operowanie na rejestrach przy zapewnianiu części zalet pełnej biblioteki HAL. Ponadto firma STM udostępniła dedykowane narzędzie STM32CubeMX pozwalające na tworzenie projektów wraz ze wstępną konfiguracją peryferii oraz biblioteki sprowadzając tym samym proces tworzenia programu do implementacji logiki działania.

2.3.1. Tworzenie projektu w oparciu o bibliotekę HAL

W celu utworzenia nowego projektu należy z wybrać w menu File \rightarrow New \rightarrow STM32 Project co otworzy kreator nowego projektu. W pierwszym oknie Target selector w zakładce MCU/MPU Selector w polu part numer należy podać oznaczenia mikrokontrolera STM32L496ZG, a następnie z listy pasujących MCU wybrać pierwszą pozycję (STM32L496ZGT), a następnie przejść dalej przyciskiem Next. W kolejnym oknie (Setup STM32 projet) należy podać nazwę projektu BasicProjectHAL, w części Target Project Type należy upewnić się czy typ projektu to STM32Cube. Aby wygenerować projekt należy nacinać przycisk Finish. Pojawi się okno Open Associated Perspective z informacją o przełączeniu widoku perspektywy na Device Configuration Tool, na co należy wyrazić zgodę przyciskiem Yes.

Po chwili załaduje się widok na którym w centralnej części jest przedstawiona obudowa mikrokontrolera z opisanymi wyprowadzeniami. W widoku tym można ustawić konfigurację poszczególnych wyprowadzeń. Za pomocą pola wyszukiwania w prawej dolnej części aplikacji można wyszukać określone wyprowadzenie. Należy



znaleźć port PC6 do którego podłączona jest dioda *LED0*. Końcówka zostanie wyróżniona po prawej stronie układu. Po wskazaniu jej należy nacisnąć lewy klawisz myszy i wybrać pozycję *GPIO_Output*, a następnie naciskając prawy klawisz myszy wybrać *Enter User Label* i w oknie wprowadzić wartość *LED0*.



Na tym etapie można zapisać wprowadzone zmiany ($File \rightarrow Save$) co spowoduje pojawienie się pytania czy wygenerować projekt i przełączyć perspektywę. Można zaznaczyć opcję *Remember my decision* i zamknąć okno

przyciskiem Yes. Pojawi się kolejne okno z pytaniem o zmianę okna perspektywy na co należy wyrazić zgodę przyciskiem Yes. Nastąpi otworzenie okna umożliwiającego edytowanie kodu znajdującego się w pliku main.c.

```
*/
20 /* Includes
21 #include "main.h"
22⊖ /* Private includes -----
23 /* USER CODE BEGIN Includes */
24 /* USER CODE END Includes */
                         */
25 /* Private typedef -----
26 /* USER CODE BEGIN PTD */
  /* USER CODE END PTD */
27
28 /* Private define -----
29 /* USER CODE BEGIN PD */
30 /* USER CODE END PD */
31 /* Private macro -----*/
32 /* USER CODE BEGIN PM */
33 /* USER CODE END PM */
34 /* Private variables ----
35 /* USER CODE BEGIN PV */
36 /* USER CODE END PV */
  /* Private function prototypes -----*/
37
38 void SystemClock_Config(void);
39 static void MX_GPIO_Init(void);
40⊖ /* USER CODE BEGIN PFP */
41 /* USER CODE END PFP */
42 |/* Private user code -----*/
43 /* USER CODE BEGIN 0 */
44 /* USER CODE END 0 */
45@ /**
   * @brief The application entry point.
46
   * @retval int
47
48
49⊖ int main(void) {
     /* USER CODE BEGIN 1 */
50
      /* USER CODE END 1 */
51
     /* MCU Configuration----*/
52
      /* Reset of all peripherals, Initializes the Flash interface and the Systick. */
53
54
      HAL Init();
     /* USER CODE BEGIN Init */
55
      /* USER CODE END Init */
56
      /* Configure the system clock */
57
58
      SystemClock_Config();
59
     /* USER CODE BEGIN SysInit */
     /* USER CODE END SysInit */
60
      /* Initialize all configured peripherals */
61
62
      MX GPIO Init();
63
      /* USER CODE BEGIN 2 */
64
      /* USER CODE END 2 */
65
      /* Infinite loop */
66
      /* USER CODE BEGIN WHILE */
67
      while (1) {
68
         /* USER CODE END WHILE */
69
         /* USER CODE BEGIN 3 */
70
      /* USER CODE END 3 */
71
72 }
```

Za pomocą komentarzy /* USER CODE BEGIN ... */ oraz /* USER CODE END ... */ wydzielone zostały bloki pomiędzy którymi należy zamieszczać tworzony kod przez programistę. Jest to konieczne jeżeli w przyszłości ponownie będzie uruchamiany konfigurator, który skasuje kod znajdujący się poza wskazanymi sekcjami. W funkcji *main* wywoływane są kolejno funkcje: *HAL_Init* odpowiedzialna za konfigurację podsystemu

przerwań i podstawy czasu; *SystemClock_Config* odpowiedzialna za konfigurację systemu zegarowego; *MX_GPIO_Init* odpowiedzialna za konfigurację modułu GPIO – wyprowadzenia PC6. W dalszej części tego pliku zamieszczony został kod dwóch ostatnich funkcji oraz funkcja *Error_Handler*, która jest wykonywana jest w przypadku wystąpienia błędów w wyniku działania funkcji biblioteki *HAL*. Więcej informacji na temat biblioteki można znaleźć w dokumencie *Description of STM32L4/L4+ HAL and low-layer drivers*. W dużym skrócie funkcje biblioteki rozpoczynają się od słowa HAL po czym jest akronim modułu (np. GPIO). Posługując się przytoczoną dokumentacją można zapoznać się API (ang. *application programming interfaces*) dla poszczególnych modułów.

Należy skompilować i uruchomić program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 2.3.1 Utworzenie projektu z biblioteką HAL".

2.3.2. Sterowanie wyjściem cyfrowym - wbudowana dioda LED - HAL (2 pkt.)

Dzięki konfiguratorowi użytemu w procesie tworzenia projektu ustawiony został tryb pracy wyprowadzenia PC6 i wygenerowany stosowny kod zawarty w funkcji *MX_GPIO_Init*. Zmiana stanu logicznego na wyjściu PC6 może odbyć się za pomocą funkcji *HAL_GPIO_WritePin* lub *HAL_GPIO_TogglePin*. Nadanie etykiety *LED0* w procesie konfigurowania wyprowadzenia umożliwiła generatorowi stworzenie definicji symboli *LED0_GPIO_Port* oraz *LED0_Pin* zamieszczonych w pliku nagłówkowym *main.h*.

```
49⊖ int main(void) {
50
       /* USER CODE BEGIN 1 */
       /* USER CODE END 1 */
51
52
       /* MCU Configuration---
       /* Reset of all peripherals, Initializes the Flash interface and the Systick. */
53
       HAL Init();
54
55
       /* USER CODE BEGIN Init */
56
       /* USER CODE END Init */
57
       /* Configure the system clock */
       SystemClock_Config();
58
       /* USER CODE BEGIN SysInit */
59
       /* USER CODE END SysInit */
60
       /* Initialize all configured peripherals */
61
62
       MX_GPIO_Init();
63
       /* USER CODE BEGIN 2 */
       /* USER CODE END 2 */
64
       /* Infinite loop */
65
       /* USER CODE BEGIN WHILE */
66
67
       while (1) {
            HAL_GPIO_WritePin(GPIOC, GPIO_PIN_6, GPIO_PIN_SET);
68
69
           HAL_Delay(500);
70
           HAL_GPIO_WritePin(LED0_GPIO_Port, LED0_Pin, GPIO_PIN_RESET);
71
           HAL_Delay(500);
            /* USER CODE END WHILE */
72
73
            /* USER CODE BEGIN 3 */
74
75
        /* USER CODE END 3 */
76 }
```

Do wygenerowanego kodu programu należy wprowadzić fragment kodu zawarty w liniach od 68 do 71 pomiędzy odpowiednie komentarze /* USER CODE BEGIN WHILE */ oraz /* USER CODE END WHILE */. Wywołanie funkcji HAL_GPIO_WritePin w linii 68 ustawia wyjście PC6 w stan wysoki, natomiast w linii 70 ustawia wyjście w stan niski. Funkcja HAL_Delay służy do blokowania wykonywania programu przez określoną liczbę milisekund. Dokładność wprowadzanego opóźnienia wynika z użycia sprzętowego licznika SysTick do wyznaczania podstawy czasu.

Należy skompilować i uruchomić program. Podczas wykonywania programu można zaobserwować fakt, że część diod LED również się zapaliła bądź zmienia swój stan. Wynika to z faktu, że sterowane są one z jednego układu bufora w postaci układu 74LVC541A, którego wejścia nie mogą być niepodłączone (tzn. "pływające"). Pomimo faktu, że występuje fizyczne połączenie z wyprowadzeniami mikrokontrolera to domyślna konfiguracji GPIO jest jako analogowe wejście.

Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 2.3.2 Sterowanie wyjściem cyfrowym z użyciem biblioteki HAL".

2.3.3. Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa przycisku (2 pkt.)

W celu dodania obsługi przycisku należy otworzyć konfigurator projektu przez otworzenie pliku *BasicProjectHAL.ioc*. Nastąpi przełączenie widoku perspektywy gdzie w oknie wyszukiwania należy wpisać PE15 w celu wyszukania wyprowadzenia na widoku obudowy. Końcówka zostanie wyróżniona po prawej stronie układu. Po wskazaniu jej należy nacisnąć lewy klawisz myszy i wybrać pozycję *GPIO_Input*, a następnie naciskając prawy klawisz myszy wybrać *Enter User Label* i w oknie wprowadzić wartość *SW1_OK*. Wprowadzone zmiany należy zatwierdzić zapisując wprowadzone zmiany co spowoduje przełączenie widoku do okna edycji kodu.

Do wygenerowanego kodu programu należy wprowadzić fragment kodu zawarty w liniach od 77 do 80 pomiędzy odpowiednie komentarze /* USER CODE BEGIN WHILE */ oraz /* USER CODE END WHILE */. Działanie programu jest analogiczne jak w punkcie 2.2.3, tj. w pętli sprawdzany jest stan wejścia do którego podłączono przycisk. Za pomocą funkcji HAL_GPIO_ReadPin w wyrażeniu warunkowym odczytywany jest stan wyprowadzenia. Jeżeli jest niski zapalona zostanie dioda LEDO podłączona do wyprowadzenia PC6. W przeciwnym wypadku zgaszona.

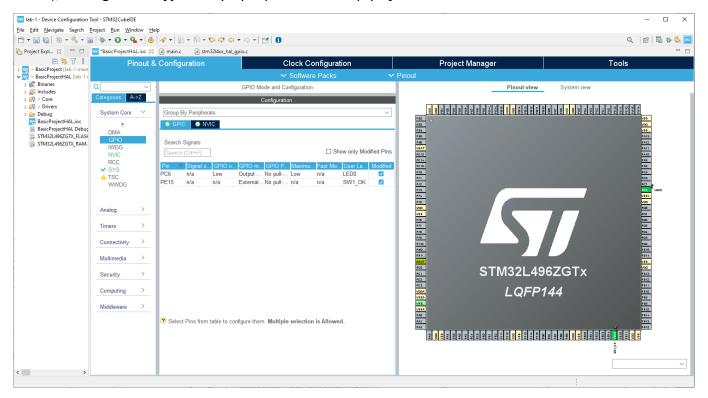
```
58⊖ int main(void) {
       /* USER CODE BEGIN 1 */
       /* USER CODE END 1 */
60
       /* MCU Configuration-----
61
       /* Reset of all peripherals, Initializes the Flash interface and the Systick. */
62
63
       HAL_Init();
       /* USER CODE BEGIN Init */
64
       /* USER CODE END Init */
65
       /* Configure the system clock */
66
       SystemClock_Config();
67
       /* USER CODE BEGIN SysInit */
68
       /* USER CODE END SysInit */
69
       /* Initialize all configured peripherals */
70
71
       MX_GPIO_Init();
       /* USER CODE BEGIN 2 */
72
       /* USER CODE END 2 */
73
       /* Infinite loop */
74
75
       /* USER CODE BEGIN WHILE */
       while (1) {
76
           if (HAL_GPIO_ReadPin(SW1_OK_GPIO_Port, SW1_OK_Pin) == GPIO_PIN_RESET)
77
78
               HAL_GPIO_WritePin(GPIOC, GPIO_PIN_6, GPIO_PIN_SET);
79
           else
               HAL_GPIO_WritePin(LED0_GPIO_Port, LED0_Pin, GPIO_PIN_RESET);
80
           /* USER CODE END WHILE */
81
           /* USER CODE BEGIN 3 */
82
83
       /* USER CODE END 3 */
84
85
   1
```

Należy skompilować i uruchomić program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 2.3.3 Odczyt SW1_OK – odczyt stanu wejścia z użyciem biblioteki HAL".

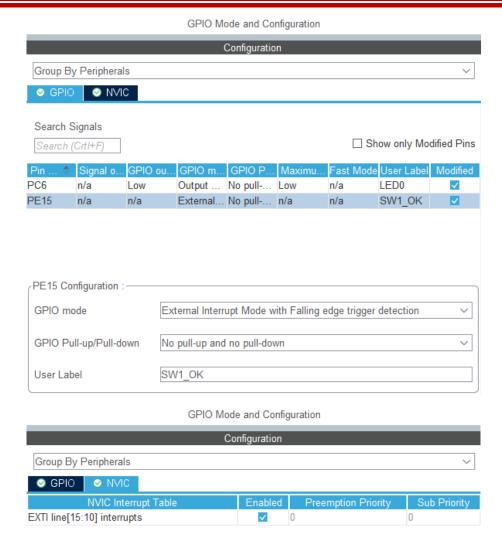
2.3.4. Odczyt wejścia cyfrowego – obsługa zewnętrznego przerwania – HAL (2 pkt.)

W celu zmiany konfiguracji działania programu aby reagował na przerwanie od wciśnięcia przycisku SW1_OK należy otworzyć konfigurator projektu przez otworzenie pliku BasicProjectHAL.ioc. Należy zmienić sposób funkcjonowania wyprowadzenia PE15 poprzez kliknięcie lewym klawiszem myszy i zmienienie zaznaczenia z GPIO_Input na GPIO_EXTI15 po czym należy ponownie nadać etykietę SW1_OK. Po lewej stronie należy wybrać z listy Categories-> System Core -> GPIO, pojawi się okno GPIO Mode and Configuration, w którym należy wybrać wiersz PE15, poniżej pojawi się konfiguracja wyprowadzenia. Dla pozycji GPIO Mode należy zmienić na External Interrupt Mode with Falling Edge trigger detection. Następnie należy otworzyć zakładkę NVIC i zaznaczyć opcję Enable w wierszu EXTI line [15:10] interrupts.

Po wykonaniu zmian należy je zapisać, co spowoduje odświeżenie dotychczasowego kodu programu i uzupełnienie go o konfigurację przerwania funkcji *MX_GPIO_Init*. Do pętli *while* w funkcji *main* należy wprowadzić poniższą modyfikację analogiczną w strukturze do przedstawionej w punkcie 2.2.3. W pierwszej kolejności w sekcji zmiennych prywatnych /* USER CODE BEGIN PV */ oraz /* USER CODE END PV */ dodana została deklaracja zmiennej *set*, a następnie w pętli *while* dodane jest wyrażenie warunkowe (linie od 69 do 73), które gasi diodę jeżeli wykryto przerwanie i upłynęło 500 ms.



Systemy mikroprocesorowe



```
20 /* Includes -----
21 #include "main.h"
22⊕ /* Private includes ------*/
23 /* USER CODE BEGIN Includes */
24 /* USER CODE END Includes */
25 |/* Private typedef -----*/
26 /* USER CODE BEGIN PTD */
27 /* USER CODE END PTD */
28 |/* Private define -----*/
29 /* USER CODE BEGIN PD */
30 /* USER CODE END PD */
                         */
31 /* Private macro -----
32 /* USER CODE BEGIN PM */
33 /* USER CODE END PM */
34 |/* Private variables -----*/
35 /* USER CODE BEGIN PV */
36 volatile uint8 t set = 0;
37⊕ /* USER CODE END PV */
38 |/* Private function prototypes -----*/
39 void SystemClock Config(void);
40 static void MX GPIO Init(void);
41⊖ /* USER CODE BEGIN PFP */
42 /* USER CODE END PFP */
43 /* Private user code -----
44 /* USER CODE BEGIN 0 */
45 /* USER CODE END 0 */
46@ /**
   * @brief The application entry point.
47
  * @retval int
49 */
50⊖ int main(void) {
     /* USER CODE BEGIN 1 */
     /* USER CODE END 1 */
52
     /* MCU Configuration-----*/
53
     /* Reset of all peripherals, Initializes the Flash interface and the Systick. */
     HAL_Init();
55
56
     /* USER CODE BEGIN Init */
     /* USER CODE END Init */
57
     /* Configure the system clock */
58
     SystemClock_Config();
59
     /* USER CODE BEGIN SysInit */
60
     /* USER CODE END SysInit */
61
     /* Initialize all configured peripherals */
62
63
     MX GPIO Init();
     /* USER CODE BEGIN 2 */
     /* USER CODE END 2 */
65
     /* Infinite loop */
66
     /* USER CODE BEGIN WHILE */
67
      while (1) {
68
69
         if (set == 1) {
70
            HAL Delay(500);
71
            HAL_GPIO_WritePin(LED0_GPIO_Port, LED0_Pin, GPIO_PIN_RESET);
72
            set = 0:
73
         /* USER CODE END WHILE */
74
         /* USER CODE BEGIN 3 */
75
76
77
      /* USER CODE END 3 */
78 }
```

Następnie należy dodać funkcję obsługi przerwania *HAL_GPIO_EXTI_Callback*, którą można umieścić w sekcji pomiędzy znacznikami /* USER CODE BEGIN 4 */ oraz /* USER CODE END 4 */. W funkcji tej następuję

identyfikacja źródła przerwania za pomocą wyrażenia warunkowego i jeżeli pochodzi ono z przycisku *SW1_OK* to zapalona zostaje dioda *LEDO* oraz ustawiona zmienna *set*.

Należy skompilować i uruchomić program w trybie debugera, a następnie poprzez wybranie lewym klawiszem myszy linię 155 ustawić pułapkę, a następnie uruchomić program. Wciśniecie joysticka powoduje zatrzymanie programu w miejscu postawienia pułapki. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 2.3.4 Odczyt SW1_OK – obsługa przerwania – biblioteka HAL".

3. Zadania rozszerzające do realizacji (14 pkt.)

W rozdziale tym przedstawione zostały zadania dodatkowe, za realizację których można podnieść ocenę końcową za wykonane ćwiczenie. Ich realizację należy wykonać w nowym projekcie o nazwie *ExtendProjectHAL*. Tworzony kod może bazować na

3.1. Sterowanie diodami LED (7 pkt.)

W konfiguracji projektu należy skonfigurować wyprowadzenia do których podłączone są pozostałe diody LED, tzn. od LED1 do LED7. Należy nadać wyprowadzeniom etykiety zgodnie z przypisanymi oznaczeniami na schemacie analogicznie jak zostało to zrobione w punkcie 2.3.1.

3.1.1. Opracowanie funkcji do sterowania diodą LED (3 pkt.)

W zadaniu tym należy przygotować trzy funkcje: *LED_On, LED_Off* oraz *LED_Toggle*, które odpowiednio włączają, wyłączają i przełączają wybraną diodę LED. Każda z funkcji przyjmuje jeden parametr określający dla której diody LED ma być wykonana zmiana stanu logicznego przyłączonego wyjścia mikrokontrolera. Funkcja w wyniku swojego działania nie zwraca żadnej wartości. Należy zweryfikować poprawność parametru, tzn. czy nie wskazuje na diodę której nie ma. Do wykonania zadania można użyć instrukcji warunkowej *if*(...){...} *else if*(...){...} lub instrukcji wyboru *switch*(...){case ...:{...; *break*;}}.

Należy skompilować i przetestować program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "*Zadanie 3.1.1 Funkcje do sterowania wybraną diodą LED*".

3.1.2. Opracowanie funkcji do sterowania grupą diod LED (4 pkt.)

W zadaniu tym należy przygotować funkcje: *LEDs_SetValue* oraz *LEDs_GetValue*. Pierwsza z nich pozwoli na reprezentację za pomocą zestawu diod LED ośmiobitowej wartości w postaci binarnej, tak że dioda LED7 odpowiada najbardziej znaczącemu bitowi, a LED0 najmniej znaczącemu bitowi. Druga funkcja pozwoli na zwrotne odczytanie stanu grupy diod LED do postaci ośmiobitowej wartości, tak że dioda LED7 odpowiada najbardziej znaczącemu bitowi, a LED0 najmniej znaczącemu bitowi. Do wykonania zadania mogą być potrzebne konstrukcje pętli, wyrażenia warunkowego, instrukcja przesunięcia bitowego.

```
170  /* Zadanie 3.1.2 */
171⊖ void LEDs_SetValue(uint8_t led){
172  /* Kod odpowiedzialny za ustawienie odpowiednich stanów na wyjściach mikrokontrolera */
173  }
174
175⊝ uint8_t LEDs_GetValue(void){
176  /* Kod odpowiedzialny za odczyt stanów odpowiednich wyjść mikrokontrolera */
177  return 0;
178  }
```

Należy skompilować i przetestować program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "*Zadanie 3.1.2 Funkcje do sterowania diodami LED*".

3.2. Obsługa joysticka (7 pkt.)

W konfiguracji projektu należy skonfigurować wyprowadzenia do których podłączone zostały pozostałe wyprowadzenia joystick (tj. PEO, PE1, PE2, PE3). Należy nadać wyprowadzeniom etykiety zgodnie z przypisanymi oznaczeniami na schemacie analogicznie jak zostało to zrobione w punkcie 2.3.4.

3.2.1. Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED (3 pkt.)

W oparciu o kod przedstawiony w podpunkcie 2.3.3 należy wykryć pozostałe stany joysticka i sygnalizować je za pomocą diod LED następująco: *SW1_RIGHT* zapala *LED0, SW1_LEFT* zapala *LED7, SW1_UP* zapala *LED3* i *LED4, SW1_DOWN* zapala *LED1* i *LED6*, a *SW1_OK* zapala wszystkie diody LED. Powrót joystick do stanu neutralnego powoduje wygaszenie wszystkich diod LED.

Należy skompilować i przetestować program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "Zadanie 3.2.1 Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED".

3.2.2. Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED z obsługą przerwania (4 pkt.)

W oparciu o kod przedstawiony w podpunkcie 2.3.4 należy wykryć pozostałe stany joysticka i sygnalizować je za pomocą diod LED następująco: SW1_RIGHT zapala LED0, SW1_LEFT zapala LED7, SW1_UP zapala LED3 i LED4, SW1_DOWN zapala LED1 i LED6, a SW1_OK zapala wszystkie diody LED. Odpowiednie diody LED zapalane są na czas 500 ms. Pamiętać należy o zmianie konfiguracji wyprowadzeń do pracy w trybie GPIO_EXTI.

Należy skompilować i przetestować program. Na zakończenie punktu proszę wykonać migawkę z komentarzem następującej treści: "*Zadanie 3.2.2 Sygnalizacja położeń joysticka z pomocą diod LED z obsługą przerwania*".